

Hur främja plantskogskötseln på kustens område

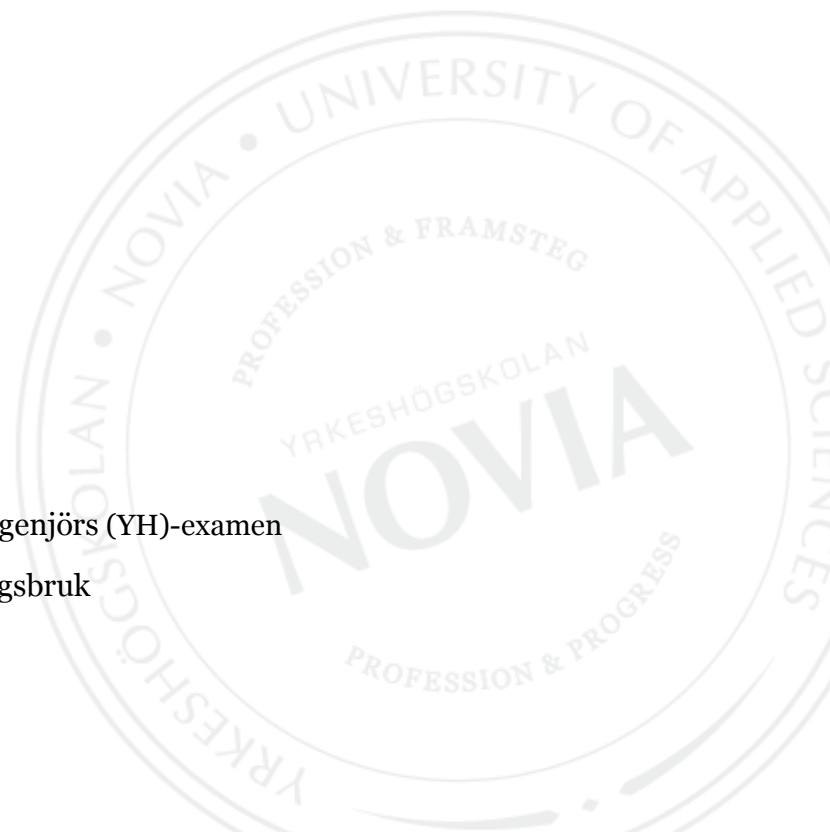
En enkätundersökning om skogsägarnas plantskogskötsel

Robin Järvelä

Examensarbete för Skogsbruksingenjörs (YH)-examen

Utbildningsprogrammet för Skogsbruk

Raseborg 2015

EXAMENSARBETE

Författare: Robin Järvelä

Utbildningsprogram och ort: UP för skogsbruk, Raseborg

Inriktningalternativ/Fördjupning:

Handledare: Kaj Hällfors

Titel: Hur främja plantskogskötseln på kustens område – En enkätundersökning om skogsägarnas plantskogskötsel

Datum 20.2.2015

Sidantal 27

Bilagor 1

Abstrakt

Examensarbetet behandlar frågan om hur plantskogskötseln kan främjas på kustens område. Undersökningen utfördes i samarbete med Södra Skogsreviret r.f. och skogsägare i Borgå område som är medlemmar i föreningen. Undersökningen beskriver hur skogsägarna sköter sina plantskogar och deras förutsättningar att sköta om sina plantskogar. Undersökningen utreder vilken nivå av kunskap skogsägarna har gällande vården av sina plantskogar.

Undersökningen genomfördes som en enkätundersökning i vilken 102 skogsägare deltog. Svaren sammanställdes i en Excel tabell vilken sedan infördes i analysprogrammet SPSS där den egentliga analysen av svaren utfördes.

Resultaten visar att 65 % av skogsägarna utför plantskogsvården själva i sina plantskogar, medan 35 % anställer utomstående skogsarbetare för att sköta om plantskogsvården. Enligt undersökningen anser 81 % av skogsägarna att de har den kunskap om plantskogsvården som krävs för att utföra skötselåtgärderna men 8 % av dem som svarade anser sig inte ha tillräckliga kunskaper om plantskogskötseln men utför den ändå själv.

Resultaten av enkätundersökningen visar att skogsägarna borde erbjudas info och utbildning om plantskogskötselns betydelse för plantbeståndet och dess fortsatta utveckling eftersom en misskött plantskogskötsel påverkar beståndets slutliga produktion.

Språk: Svenska

Nyckelord: Plantskog, plantskogskötsel

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Robin Järvelä

Koulutusohjelma ja paikkakunta: Metsätalous, Raasepori

Suuntautumisvaihtoehto/Syventävät opinnot:-

Ohjaaja: Kaj Hällfors

Nimike: Miten edistää nuoren metsän hoitoa rannikkoalueella

Päivämäärä 20.2.2015

Sivumäärä 27

Liitteet 1

Tiivistelmä

Opinnäytetyö käsittelee kysymystä siitä, miten taimikon hoitoa voidaan edistää rannikkoalueella. Kysely metsänomistajien taimikonhoidosta toteutettiin yhteistyössä Eteläisen Metsäreviirin ry:n ja Porvoon alueella asuvien metsänhoitoyhdistyksen jäsenien kanssa. Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, miten metsänomistajat hoitavat taimikkojaan ja kuinka he suorittavat taimikonhoidon. Tutkimus pyrki myös selvittämään, onko metsänomistajilla oikeaoppista tietoa taimikonhoidosta.

Tutkimus toteutettiin kyselytutkimuksena, johon 102 metsänomistajaa osallistui. Vastaukset koottiin Excel-taulukkoon, joka analysoitiin SPSS-ohjelmaa käyttäen.

Tulokset osoittavat että 65 % metsänomistajista suorittaa itse taimikonhoidon omissa taimikoissaan kun taas 35 % työllistää ulkopuolisen metsurin suorittamaan taimikonhoidon. Tutkimuksen mukaan 81 % vastanneista uskoo hallitsevansa taimikonhoitoon liittyvän tiedon ja taidon. Toisalta 8 % vastanneista koki että heidän tietonsa taimikonhoidosta eivät ole riittävät, mutta suorittavat taimikonhoidon silti itse.

Kyselyn tulokset osoittavat, että metsänomistajille olisi tarjottava taimikonhoitoon tarvittavaa koulutusta, sekä tietoa taimikonhoidon merkityksestä metsän tuottavuudelle.

Kieli: Ruotsi

Avainsanat: Taimikko, Taimikonhoito

BACHELOR'S THESIS

Author: Robin Järvelä

Degree programme: Forestry, Raseborg

Specialization:

Supervisor: Kaj Hällfors

Title: How to promote seedling stands on the coastal area

Date 20.2.2015

Number of pages 26

Appendices 1

Abstract

This Bachelor's thesis is about how seedling forest management can be promoted in the coastal area. The survey was conducted in cooperation with Södra Skogsreviret r.f. and forest owners in the Borgå area that are members of this association. The purpose of the study has been to find out how forest owners manage their seedling forests and to describe their ability to take care of them. Thus, an important part of the study has been to investigate the level of knowledge that forest owners have regarding the care of their seedling forests.

The survey was conducted through a questionnaire survey in which 102 forest owners participated. The answers were compiled in an Excel table which was then introduced into the analysis program SPSS, where the actual analyses of the responses were made.

The results showed that 65 % of the forest owners perform seedling silviculture themselves in their forests while 35 % employ forestry workers to take care of this management. According to the survey 81 % of the forest owners think that they have the knowledge of seedling forest management needed. However, 8% of the respondents felt that they do not have sufficient knowledge of seedling forest management and yet they do the clearing themselves.

The results of the survey show that forest owners should be offered information and education about the importance of seedling forest management and the consequences there might be if this is left undone.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
2. Syfte	3
3. Røjningsrekommendationer	3
3.1. Syfte med plantskogsskötsel	3
3.1.1. Tidig røjning.....	4
3.1.2. Egentlig røjning.....	4
3.1.3. Tätheter	4
3.2.3 Røjningstidpunkt	5
3.2.4. Skador i ungskogsbestånd	6
3.2.5 Røjningsrekommendationer för energivedsgallring	6
3.3. Plantskogsskötselns kostnader	6
3.4. Kamera-stöd	7
3.4.1. Egentlig plantskogsskötsel	7
3.4.2. Finansieringsunderstöd	8
3.4.3. Finansieringsstöd i södra Finland zon 1.	8
4. PEFC Certifiering.....	9
4.1. PEFC i Finland	10
4.2. Varför PEFC.....	10
4.3. Krav gällande ungskogsvård	10
4.4. Nyttan med certifieringen	11
5. Undersökningsmaterialet och undersökningsmetoden	11

5.1. Undersökningsmetoden	11
5.2. Undersökningsmaterialet	12
5.3. Analys av resultaten	13
6. Resultat från enkätundersökningen	14
6.1. Grunduppgifter.....	14
6.1.1. Uppgifter om plantskogarna.....	17
6.2. Utförandet av plantskogskötseln.....	17
6.3. Kunskap om plantskogskötsel	21
6.4. Övriga frågor	23
6.5. Öppna Frågor	25
7. Diskussion	26
8. Källförteckning	28

Bilageförteckning

Enkätundersökning

Bilaga 1.

1. Inledning

Plantskogskötselns betydelse inom skogsbruket och för plantbeståndens utveckling är den åtgärd inom skogsbruket som enligt de senaste riksskogstaxeringarna har blivit ogjord i allt större utsträckning. Skogens omloppstid är lång och många skötselmetoder går att tillämpa under den. Men genom att försumma plantskogskötseln kan man påverka hela skogens utveckling under en längre tid. Plantskogskötseln är en åtgärd som är aktuell först cirka 10 år efter avverkningen då avverkningsintäkterna inte ligger i skogsägarnas tankar. Dessutom medför plantskogskötsel inga egentliga intäkter och kan därför betraktas som dyr och ointressant (Harstela, 2004).

Enligt riksskogstaxeringen (RST 11) har antalet oskötta plantskogar ökat i jämförelse med tidigare taxeringar. Då det i PEFC:s certifieringskriterium nummer 7 stadgas att minst 60 % av den målsatta plantskogsarealen skall skötas årligen för att trygga en fortsatt virkesproduktion så har vi i Finland klarat detta krav med liren marginal under de senaste åren (Finnbäck, 2012, 6-7).

Certifieringsrevisionerna som har gjorts under perioden 2010-2013 angående kravet om plantskogsvård på kustens område visar att under 2010 så har 64,6% av områdets årliga plantskogskötsel utförts. Motsvarande siffror för 2011 är 60,51 % respektive 60 % för 2012 och 62 % för 2013. Om kravet på plantskogskötseln inte kommer att uppfyllas i fortsättningen så löper vi risk för att förlora PEFC-certifikatet (Mattson-Turku, 2007, 7-8).

Resultaten från riksskogstaxeringen visar att det i plant- och ungskogarna finns rikligt med ogjorda skogskötselarbeten (Pesonen, 2007). Men vad är orsaken till att allt flera skogsägare väljer att försumma plantskogskötseln. Det nuvarande stadstödet eller s.k. KEMERA-stödet vars uppgift är att uppmuntra skogsägarna till att sköta om sina plantskogar bättre har eventuellt påverkat vårt sätt att sköta våra ungskogar. I stället för att röja vid rätt tidpunkt utgående från skogens utveckling så väntar många skogsägare med röjningen tills de är berättigade att lyfta KEMERA stöd för arbetet. Detta kan dock medföra högre kostnader för skogsägaren då stamtätheten och medeldiametern blir högre (Kärkkäinen, 2009).

Mitt examensarbete fick sin början då jag fick en förfrågan av Södra Skogsreviret r.f. om jag under hösten 2013 var intresserad av att delta i ett plantskogskötselprojekt som skulle bestå av två delar.

Under del 1 så skulle jag dra 4 stycken röjningskurser på revirets verksamhetsområde för skogsägare som var intresserade av att lära sig mera om praktisk plantskogsvård. Del 2 bestod av en enkätundersökning vars mål är att redogöra för hurudana skogsägare och på grund av vilka orsaker de försummar plantskogskötseln. Enkätundersökningen koncentrerades till Borgå för att på det området finns det tillförlitlig laserskanningsdata och på detta sätt kunde man försäkra sig om att enkätundersökningen nådde sådana skogsägare som äger skogsfastigheter med behov av röjning.

2. Syfte

Detta examensarbete är en del av det plantskogskötselprojekt som Södra Skogsreviret r.f. beslutat att genomföra under hösten 2013. Plantskogskötselprojektets mål är att genom 4 röjningskurser och en enkätundersökning försöka aktivera skogsägarna att öka värdet på sin skogsegendom genom att ta väl hand om sina plantskogar.

Målsättningen med examensarbetet är att man genom den enkätundersökning som har skickats ut till 430 skogsägare i Borgå området skall kunna redogöra orsakerna till varför och hurdana skogsägare som försummar plantskogskötseln på sin skogsegendom.

3. Röjningsrekommendationer

3.1. Syfte med plantskogskötsel

Med ungskogsvård strävar man efter att utveckla plantskogen till en möjligast produktionsinriktad skog.

Målet är enligt Valkonen (1997) att förbättra:

De trädarters tillväxt som är mest ekonomiskt lämpade för området

- Trädens diametertillväxt
- Beståndets kvalitetsutveckling
- Förstagallringens lönsamhet
- Användning av skog i andra sammanhang

Målen strider dock delvis mot varandra. Till exempel så leder en snabb diametertillväxt ofta till en försämring av kvaliteten (Valkonen, 1997, s52).

Målet med röjning är att reglera plantbeståndets utveckling för att få ett så bra och produktivt bestånd som möjligt. Med röjning så koncentreras tillväxten till de stammar som har de bästa möjligheterna att utvecklas och ge avkastning (Kuru, 2007, s87). Med samma som man reglerar plantbeståndets täthet och trädslagsförhållanden för att maximera beståndets virkesproduktion (Hynönen, 2006).

3.1.1. Tidig röjning

Resultaten från skogsförnyelsen går att förlora till lövslyet. Som pionjärträd växer lövträden snabbare än barrträden när de är unga, därför bör mängden sly regleras så att virkesproduktionen inte minskar. Beståndet kan ta skada eller dö på grund av beskuggning eller piskning från lövslyet (Harstela, 2004, s56).

Tidig röjning innebär att lövslyet avlägsnas. Detta bör ske innan plantorna börjar ta skada av lövslyet (Kuru, 2007, s89). Den tidiga röjningen utförs vid behov beroende på marktyp och slyets mängd. För att uppnå ett gott resultat är det väsentligt att den tidiga röjningen utförs i mitten av sommaren (Valkonen 1997, s92) då plantorna har en höjd på cirka 1-2 meter (Harstela, 2004). Den tidiga röjningen utförs på täta bestånd där lövträd hotar att kväva de plantor som drivs upp samt på de delar av figuren där behovet finns (Kuru, 2007, 87).

3.1.2. Egentlig röjning

I det plantbestånd som behandlas vid plantskogsgallring lämnas bara sådana träd kvar som kan odlas fram till första gallringen. Tidpunkten för röjningen är beroende av tidigare skötsel i plantskogen, det rådande tillståndet och framtida skötselåtgärder (Kuru, 2007, s91).

3.1.3. Tätheter

Enligt Råd i god skogsvård så bör man i södra Finland röja tallbestånd till en täthet på 1800-2000 stammar per hektar. På friska momarker skall det lämnas cirka 200 naturligt uppkomna vårtbjörkar per hektar och på kargare ståndorter bör man i luckor lämna andra lövträd men dock inte aspar som utfyllnadsträd men högst 10 % av det totala stamantalet (Hynönen, 2006, s46/90).

Vid röjning av granplantbestånd skall tätheten efter röjning inte understiga antalet plantor efter plantering (planteringsstätheten) det vill säga 1600-1800 stammar per hektar. I plantbeståndet kan lämnas björkar som utfyllnadsträd men björkinslaget bör inte överstiga 10 % av det totala stamantalet då de kan skada granbeståndet vid ett senare skede då granarna vuxit ikapp björkarna. Denna mängd av björkplantor ökar dessutom variationen i plantbeståndet och ger en högre mångfald utan att sänka produktiviteten (Hynönen, 2006, s 50/90 / Hynönen, 2005).

Vid röjning i odlade björkbestånd bör man sträva efter en täthet på 1600 stammar per hektar med levande grenar på minst 50 % av beståndets höjd (Hynönen, 2006, s54/91). I en tät plantskog så är risken för snöbrott hög och topparnas livskraft minskar kraftigt. Därför bör täta björkplantskogar röjas genast då de nått en älsäker höjd på 6 meter (Niemi, 2008, s100).

3.2.3 Röjningstidpunkt

Den tidiga röjningen bör ofta ske 2-3 år efter planteringen för att förhindra det unga plantbeståndet från att skadas eller bli förstört. Den tidiga röjningen är vanligtvis nödvändig då beståndet når en höjd på 1-2 meter men om sly växtligheten är lindrig kan man skjuta upp röjningen tills plantorna har nått en övre höjd på 2-3 meter (Hynönen, 2006, s44).

Den egentliga röjningen lönar sig att utföra redan vid en övre höjd på 3-4 meter på grund av kostnadsskäl men då kan man vara tvungen att förnya röjningen vid ett senare skede (Hynönen, 2006, s50). I grandominerade plantbestånd görs den egentliga röjningen vid en övre höjd på 3-4 meter men kan som redan tidigare nämnts göras tidigare om risken för sly växt är låg då plantskogen snabbt sluter sig och de konkurrerande träden hamnar i beskuggning. Granbestånd röjs till en täthet på 1600-1800 plantor per hektar (Vanhatalo, 2014).

I tall dominerade plantbestånd utförs röjningen när beståndet uppnått en övre höjd på 5-7 meter till en beståndstäthet på 1800-2000 stammar per hektar. Om röjningen skjuts upp så löper man risk att träd Kronorna blir uppskjutna och små vilket ökar risken för snöskador (Vanhatalo.K, 2014).

3.2.4. Skador i ungskogsbestånd

Skador i ungskogsbestånd, såsom älgskador, snöbrott, skador orsakade av större märgborren och sork skador kan motverkas genom att röja vid rätt tidpunkt.

På älgrika områden bör man vänta med röjningen tills tallplantbeståndets 3-5 översta grenvarv har nått en älgssäker höjd på 6-7 meter (Falk, 1993, 179). Även om älgen ofta anses vara ett skadedjur så kan man i granbestånd se positiva effekter av älg. Konkret så ser man dessa fördelar då älgen fungerar som en självgallrare av tall och björk. Med andra ord kan älgen göra plantskogskötseln i granbestånd mera effektiv (Aarnio, 2007, 101-106).

3.2.5 Röjningsrekommendationer för energivedsgallring

Före en energivedsgallring i tallbestånd bör röjningen ske då plantbeståndet nått en övre höjd på 3-5 meter. Röjningen sker då tidigare än vid vanlig röjning av tallbestånd och stamtätheten i plantbeståndet skall vara 3000-4000 stammar per hektar efter röjning. vid röjningen bör höga lövträd avlägsnas så att tallplantorna får ett försprång på 1-1,5 meter dock så bör man lämna lövträd kvar som utfyllnadsträd på de ställen som tallen står glesare (Äijälä, 2010).

3.3. Plantskogskötselns kostnader

Stubbdiametern och stamantalet är de två huvudsakliga faktorerna som påverkar arbetsinsatsen, vilken röjningskostnaden i slutändan baserar sig på. Men även tidpunkten, terrängen, snö och yrkesskickligheten hos skogsarbetaren påverkar röjningskostnaden (Harstela, 2004, s63). Detta vill säga att kostnaden är direkt beroende av röjningstidpunkten och arbetsinsatsens storlek då man beaktar stubbdiametern och stamantalet (Valkonen, 1997, s53).

Enligt rekommendationerna i råd i god skogsvård (Kuru, 2007, 90-91) så skall den egentliga röjningen på ett tallbestånd göras då den övre höjden är 5-7 meter och på ett granbestånd då den övre höjden nått 3-4 meter. Det är dock ekonomiskt sett billigast att utföra den egentliga röjningen då själva plantbeståndet är tillräckligt utvecklat men lövslyet är så klenk att det inte hinner ifatt det egentliga beståndet efter röjningen (Riikilä 2008, s86).

Enligt Pertti Harstela (Manner, 2005) finns det två orsaker till att plantskogarna inte får den t plantskogsvård den behöver. Det statliga stödet för ungskogsvård lockar skogsägaren att skjuta upp plantskogskötseln i hopp om statligt understöd för plantskogsvården. Utöver det så nämner han de rekommendationer som skogsbrukets utvecklingscentral Tapio har arbetat fram med tanke på att en röjning skulle räcka för att vårda plantskogen (Manner, 2005, s6-7).

3.4. Kemera-stöd

Det statliga finansieringsstödet Kemera delas ut till privata skogsägare för skogsförbättringsarbeten enligt lagen om finansieringen av hållbart skogsbruk (Koistinen, 2007, s95-97). Målet med stödet är att förbättra lönsamheten i skogsförbättringsarbeten och kan även delas ut som inkomstförlust som förorsakas av att värdefulla livsmiljöer sparas samt för vård av skogsnaturen (Koistinen, 2007, s95-97).

Stödet är skattefritt och är till för att förbättra lönsamheten i skogsförbättringsarbeten. Stadstöd delas ut även för de arbeten som skogsägaren själv utför i sin skog (Skogsreflexen, 2013).

3.4.1. Egentlig plantskogskötsel

För att kunna söka om stöd för plantskogskötseln bör plantbeståndet vara utvecklingsdugligt och kötselarbetet bör utföras vid en ändamålsenlig tidpunkt med tanke på det kommande trädbeståndets utveckling. Vid röjningen bör minst 2000 stammar per hektar avlägsnas. Men på området bör det lämnas kvar det antal träd som rekommenderas i Råd i god skogsvård men dock inte överstiga 3000 stammar per hektar (Koistinen, 2007, s96).

Vid svår plantskogskötsel bör medelhöjden i barrträdsbestånd vara under 15 meter och i lövbestånd 14 meter. Om virket används som energived så kan medelhöjden dock vara högre. Vid svår röjning bör minst 1000 stammar per hektar avlägsnas vars stubbdiameter är högre än 4 cm. Efter röjningen bör beståndets medeldiameter vara mindre än 16 cm vid brösthöjd och beståndet bör inte efter röjningen kräva en omedelbar förstagallring (Kemera opas, 2009).

Det objekt som man söker finansiering för bör vara minst 1 hektar stort och kan bestå av flera figurer. Stödet kan bara användas en gång under beståndets omloppstid. För vård av ungskog behövs det inte i förväg göras någon plan utan stödet betalas på basis av ansökningen man lämnar in till skogscentralen på efterhand (Koistinen, 2007, 96)

3.4.2. Finansieringsunderstöd

Stödets andel av de kostnader som uppstår är procentdelar av medelkostnader och varierar i olika delar av landet. Skogsägaren finansierar själv den del av den totala kostnaden som blir utanför stödet. Om skogsägaren inte har en giltig skogsbruksplan eller en föråldrad så sänks stödet med 10 %. En skogsbruksplan räknas som föråldrad men dock ännu giltig 5 år efter att den gått ut (Skogsreflexen, 2013).

3.4.3. Finansieringsstöd i södra Finland zon 1.

Storleken på stödet varierar utgående från var i Finland plantskogen är och om skogsägaren har en giltig skogsbruksplan. I södra Finland är en skogsägare berättigad att få 93€ stöd per hektar om han utför plantskogskötseln själv och har en gällande skogsbruksplan. Utan gällande skogsbruksplan så sjunker stödets andel till 74,40€/hektar vilket motsvarar en minskning på 10 %. Om skogsägaren väljer att anlita skogsarbetare för att utföra plantskogskötseln så är stödets andel 193€ per hektar med skogsbruksplan och 173,7€ per hektar utan. Om den plantskogen man söker stöd för uppfyller de kriterier som krävs för att objektet kan klassificeras som krävande kan stödet stiga (bild 1). För att plantskogsvården skall anses som krävande så bör arbetet ta över 2,5 arbetsdagar och klassificeras som krävande plantskogskötsel. Stadstödet är bundet till skogens omloppstid och kan endast beviljas en gång (Riikilä, 2010).

		Zon 1	Zon 2	Zon 3
Skogsägaren röjer själv	Normala röjningsobjekt	93€/ha	111,6€/ha	130,2€/ha
	Svåra röjningsobjekt	135€/ha	162€/ha	189€/ha
Avlönad arbetskraft utför arbetet	Normala röjningsobjekt	193€/ha	166,8€/ha	194,6€/ha
	Svåra röjningsobjekt	210,5€/ha	252,6€/ha	294,7€/ha

Bild 1. Karta och uppgifterna från Skogsreflexen 2013.

4. PEFC Certifiering

PEFC är förkortning av Programme for the Endorsment of Forest Certification Schemes och är ett internationellt skogscertifieringssystem vars mål är att främja ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart skogsbruk. PEFC certifierade skogar finns i över 10 länder och omfattar en areal på ungefär 245 miljoner hektar (PEFC, 2014).

PEFC certifieringen ställer krav på att skogarnas mångfald, hälsa och tillväxt skall hållas på en hög nivå samt på friluftsliv och rekreation. Certifieringen ställer även krav på att det skall gå att följa virkets väg från skogen till färdig produkt en så kallad spårbarhets certifiering. På detta sätt går det att bevisa om virket kommer från certifierade skogar(PEFC, 2014).

4.1. PEFC i Finland

I Finland är PEFC certifieringen allmännast då ca 95 procent av de Finska ekonomiskogarna är certifierad enligt PEFC. Certifieringen kan ske på två sätt: Skogsägarspecifikt eller genom gruppcertifiering. Gruppcertifieringen håller certifieringskostnaderna på en låg nivå vilket gör det förmånligt för små skogsfastigheter att vara med (PEFC, 2014).

Det finska PEFC innehåller standarder för användning och skötsel av skogar, spårbarhetscertifiering. Certifieringen görs av en oberoende organisation som reviderar de Finska PEFC-märkta skogarna med fem års mellanrum (PEFC,2014).

4.2. Varför PEFC

Skogscertifieringen är i grund och botten ett bevis på ett hållbart skogsbruk där virkesproduktionen och naturvården går hand i hand. Certifieringen värnar om att skogsnaturens ekologiska, ekonomiska och sociala mångfald tryggas. Genom certifieringen påvisar skogsägaren att han bär ansvar över sin skog med samma som konsumenten kan vara säker över att en PEFC-märkt produkt kommer från en välskött skog (PEFC, 2014).

PEFC certifierade skogar sköts enligt principerna för hållbar utveckling. Detta betyder att de certifierade skogarna sköts på ett ekonomiskt, ekologiskt och socialt hållbart sätt som inte äventyrar förutsättningarna för kommande generationer (PEFC, 2014).

- Ekologisk hållbarhet: livsmiljöer och naturtyper bevaras samt de olika arternas levnadsmöjligheter säkerställs.
- Ekonomisk hållbarhet: den verksamhet som bedrivs skall ge en hållbar avkastning åt alla i produktionskedjan.
- Social hållbarhet: förhållandena för dem som arbetar i skogen samt kulturvården skall tryggas.

4.3. Krav gällande ungskogsvård

I PEFC:s kriterium nummer 7 stadgas att man genom plantskogskötsel skall trygga den framtida virkesproduktionen. Detta innebär att minst 60 % av områdets behov av plantskogskötsel skall utföras årligen (PEFC, 2014).

Behovet av plantskogskötsel räknas fram av den uppskattade arealen plantskogar som är i behov av skötsel utgående från den senaste riksskogstaxeringen. Till detta räknas de plantskogskötselarbetena som är försenade och de som skall utföras under nästa femårsperiod. Vid certifiering på skogsvårdsföreningsnivå utgår behovet av plantskogskötsel från förslagen ur skogsbruksplanerna som jämförs med hela området (PEFC, 2014).

Till plantskogskötsel ingår enligt PEFC (2014) följande arbetslag:

- Slyröjning (tidig röjning).
- Röjning (egentlig röjning).
- Iståndsättning av ungskog.

4.4. Nyttan med certifieringen

Med hjälp av certifiering kan de företag som använder eller tillverkar träbaserade produkter påvisa att den virkesråvara de använder härstammar från skogar som har sköts på ett hållbart sätt. Genom att använda certifierat virke, visar företaget sina kunder att de förbundit sig till att följa standarderna för ett hållbart utnyttjande av skogarna och att de bedriver ett ansvarsfullt företagande. Genom certifiering så kan företag nå nya kundgrupper med höga krav på det material som används vid produktionen (PEFC, 2014).

5. Undersökningsmaterialet och undersökningsmetoden

5.1. Undersökningsmetoden

Från början var det klart att undersökningen utförs som en enkätundersökning vilken skickas ut per post. På grund av mängden potentiella svar så ansåg jag att det var det rätta sättet att nå skogsägarna. Under utvecklingen av frågeformuläret ansåg jag att en svarsprocent på 25 % skulle vara tillräcklig. Om inte en tillräcklig mängd svar returnerades inom utsatt tid så kunde jag skicka ut ett påminnelsebrev om enkäten.

Undersökningsarbetet inleddes under senhösten 2013. I utvecklingen av enkätundersökningen deltog undertecknad och utvecklingschef Stefan Borgman som representerade Södra Skogsreviret r.f. Enkätundersökningen skickades ut med följebrev den 27.12.2013. Som svarstid reserverades två och en halv vecka, så att den sista inlämningsdagen blev den 10.01.2014.

När svarstiden gått ut hade 21,8% av enkäterna returnerats. Jag ansåg dock att denna mängd var tillräcklig och inga påminnelsebrev skickades ut. Då enkäter fortfarande returnerades efter att svarstiden gått ut så kunde jag konstatera att den slutliga svarsprocenten steg till 23,5%.

5.2. Undersökningsmaterialet

Enkätundersökningen skickades till skogsägare som äger skog i Borgå området för att det enligt uppgifter från Södra Skogsrevirets databaser fanns områden med behov av plantskogskötsel (bild 2). Totalt så skulle det skickas ut 441 enkätundersökningar till skogsägare vars kontaktuppgifter vi fått från Finlands Skogscentral. Skogsägarna valdes ut slumpmässigt bland dem som äger skog i Borgå området. Men på grund av bristfälliga kontaktuppgifter så kunde jag bara skicka ut 430 enkätundersökningar.

Frågeformuläret lades upp i samarbete med Södra Skogsreviret r.f. och frågorna utformades så att man skulle kunna identifiera den grupp av skogsägare som försummade ungskogsvården på sin skogsegendom.

Några av de utskickade enkätundersökningarna returnerades ofullständiga. I analysen av resultaten har jag inta tagit i beaktande de frågor som inte besvarats i enkäten.

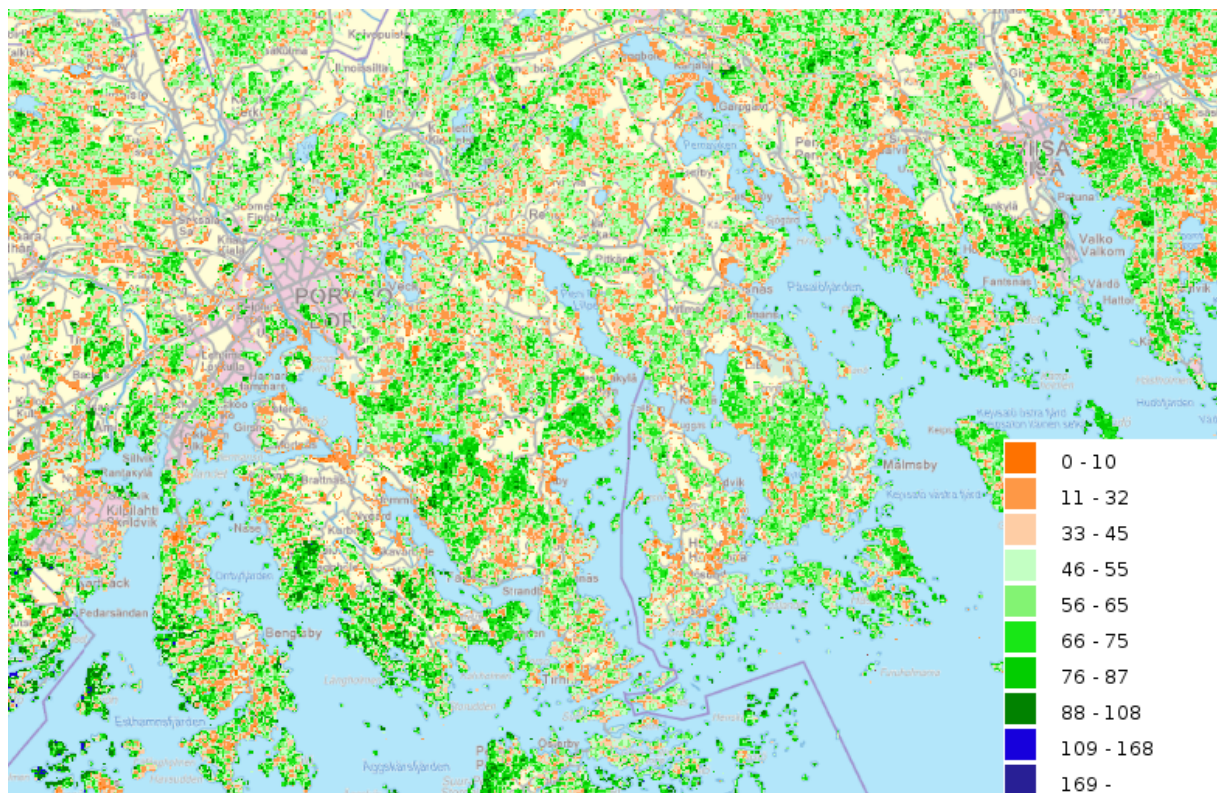

Bild 2. Karta över plantskogarna enligt ålder i Borgå nejden (karttapaikka.fi).

5.3. Analys av resultaten

De returnerade svaren lagrades som en Excel-tabell varifrån de överfördes till analysprogrammet SPSS, där den egentliga analysen gjordes. I SPSS analyserades svarens absoluta antal och procentandelar.

Enkätundersökningens sista fråga var en öppen fråga där man fick kommentera de nuvarande råden för plantskogskötsel. Dessa har jag skrivit upp i en Excel-fil och skickat till Södra Skogsreviret r.f. i samma fil har jag skrivit ner alla andra kommentarer som skogsägarna antecknat på de övriga frågorna.

6. Resultat från enkätundersökningen

6.1. Grunduppgifter

Av dem som besvarade enkäten är största delen mellan åldern 46-65 år (diagram 1). Detta går i linje med den medelålder de finska skogsägarna har som är 60 år. Enligt Hänninen (2010) är 11 % av skogsägarna under 45 år gamla, 19 % 45-54 år gamla och 38 % minst 65 år gamla. Av de Finska skogsägarna är 75 % män och 25 % kvinnor (Hänninen, 2010).

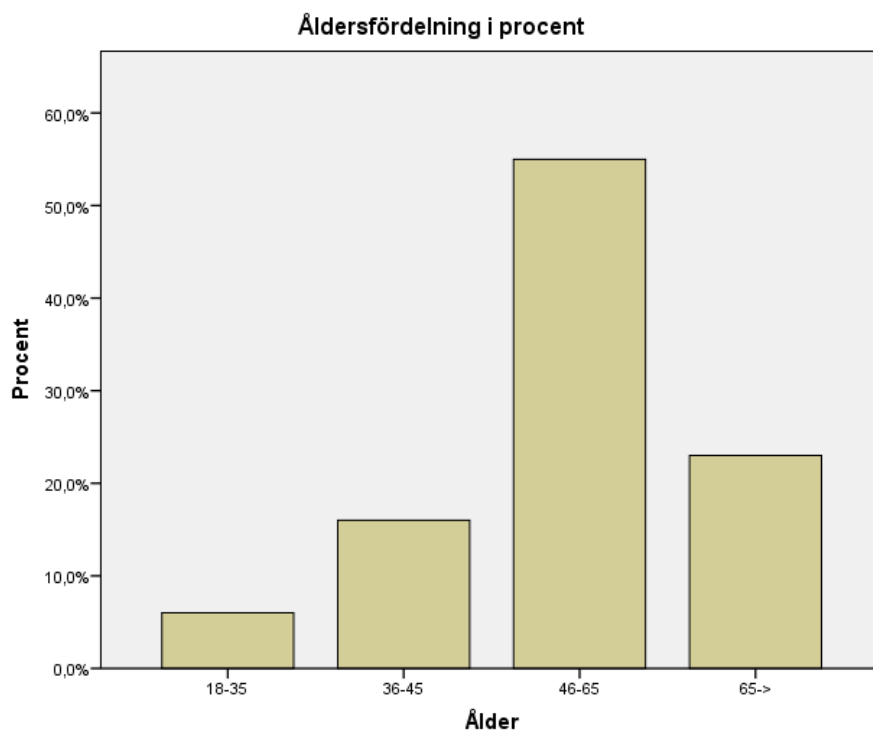

Diagram 1. Procentuell fördelning av åldern hos de skogsägare som deltog i enkätundersökningen.

Då majoriteten av de Finska skogsfastigheterna har en storlek på 5-19,9 hektar (Hänninen, 2010). Vilket var även den allmännaste storleken på de skogsägares fastigheter som deltog i enkätundersökningen (diagram 2). Dessa skogsfastigheter utgör 48 % av de finska skogsfastigheterna. Medan 32 % av de finska skogsfastigheterna ligger i klassen 20-49,9 ha och medelstorleken på en finsk skogsfastighet är ca 35 hektar (Hänninen, 2010).

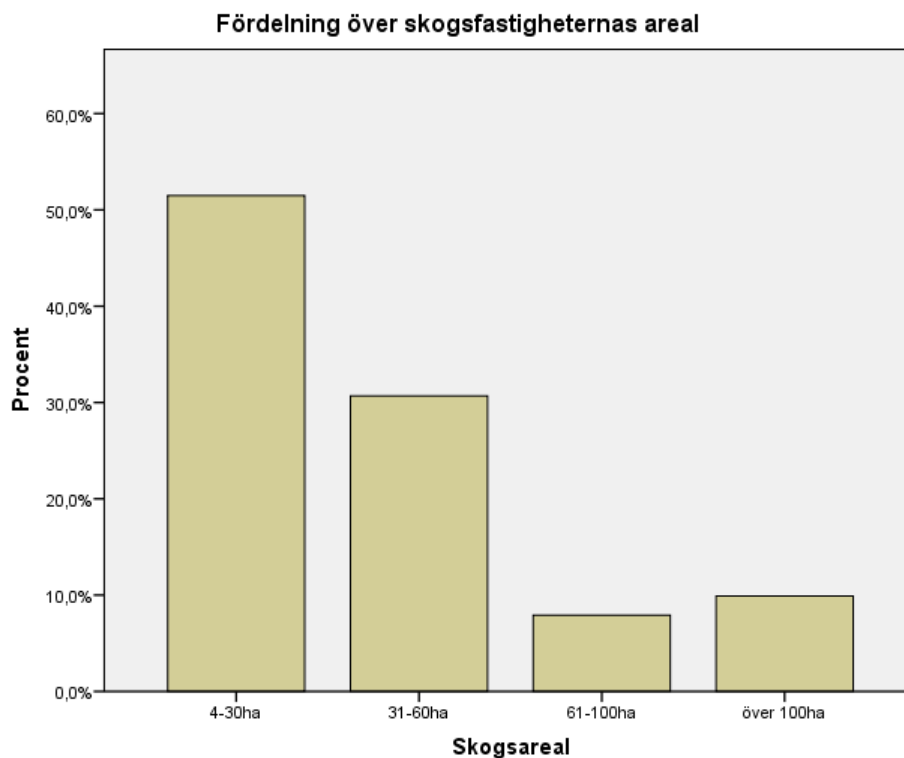

Diagram 2. Procentuell fördelning över skogsfastigheternas Storlek.

Av de Finska skogsägarna så bor 50 % vid sin skogsfastighet. Medan det genomsnittliga avståndet mellan boplatz och skogsfastigheten är 125 kilometer. Det är dock viktigt att ta i beaktande faktorer som påverkar avståndet (Karppinen, 2002).

Av dem som besvarat enkäten ägde majoriteten sin skogsfastighet själv eller med sin partner medan endast mindre än en fjärdedel ägde skog tillsammans med en eller flera personer t.ex. ett dödsbo eller en sammanslutning (diagram 3).

Enkäten skickades till en skogsägare per skogsfastighet. Detta har möjligtvis resulterat i att personen ifråga har han möjligtvis ansett att det är lättast att besvara enkäten själv och inte tillsammans med de andra ägarna. Det är troligt att alla ägare inte är lika aktiva i skötseln av deras skogsfastighet och hur deras skog sköts vilket kan påverkat resultatet genom att enkäten lämnats obesvarad på grund av att en ägare inte vill svara på enkäten på de andra ägarnas bekostnad.

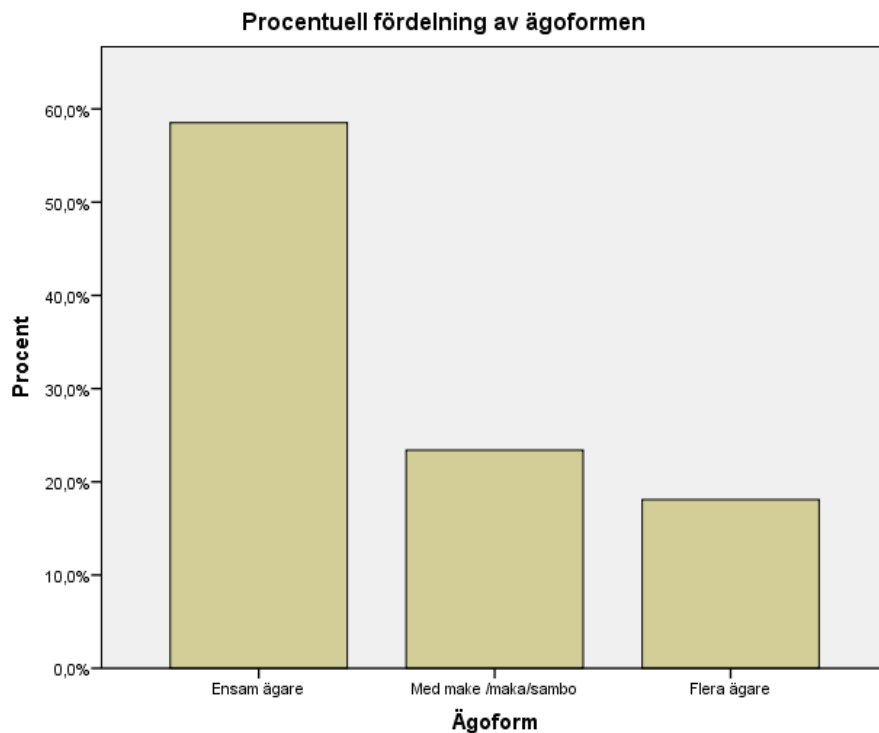

Diagram 3. Procentuell fördelning över ägo förhållandena

Då enkätundersökningen handlade om ungskog och ungskogsvård så var det viktigt att framföra sambandet mellan den totala storleken på skogsfastigheten och dess andel ungskog. Då största delen av dem som svarade på enkäten ägde en skogsareal på 4-30 hektar så är den allmännaste andelen ungskog 1-10 ha, storleken på skogsfastigheten kan alltså kopplas samman med ungskogsarealen (diagram 4).

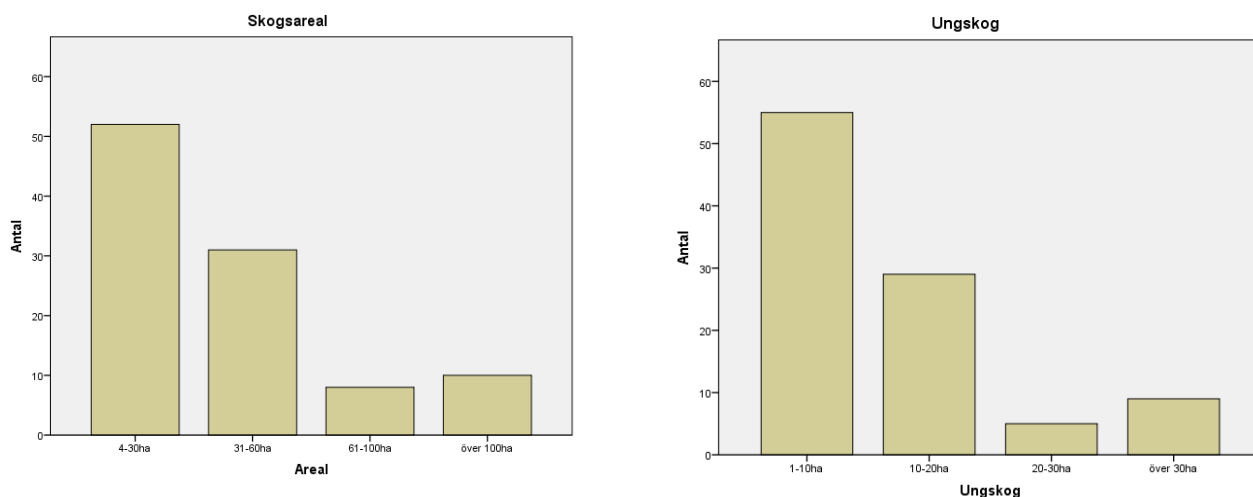

Diagram 4. Diagram över sambandet hos totala arealen skog och ungskog.

6.1.1. Uppgifter om plantskogarna

I de frågor som ställdes i enkätundersökningen bad jag skogsägarna svara på frågorna på det sätt de själv förstod dem. För att inga missförstånd skulle uppstå så försökte jag formulera frågorna så enkelt som möjligt.

6.2. Utförandet av plantskogskötseln

Av skogsägarna frågades om de utför plantskogskötseln själv eller om anställer de någon för att utföra den. Av dem som svarade så utför 65 % all plantskogsvård medan 35 % anställer någon för att göra den (diagram 5). Det finns dock skogsägare som både anställer skogsarbetare att utföra ungskogsvården men som även själv är ute och röjer. Det är viktigt att ta i beaktande hur mycket skogsägaren gör själv i förhållandet till det totala behovet av plantskogskötsel då en del skogsägare både röjer själv i sin skog och anlitar skogsentreprenörer.

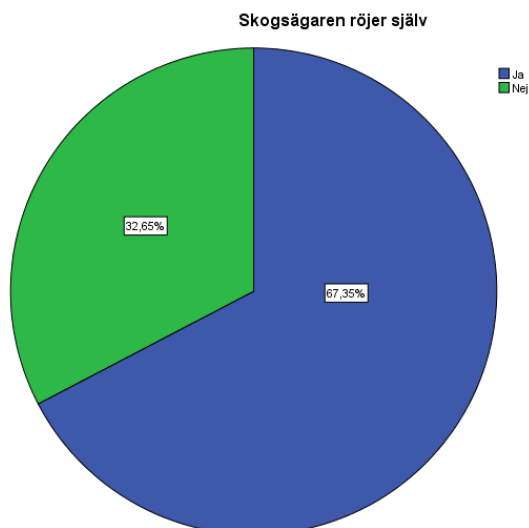

Diagram 5. Diagram över självverksamma skogsägare.

Den enskilda skogsägarens ålder påverkar kraftigt i vilken grad skogsägaren själv utför sin ungskogsvård. I åldersklassen 18-35 år så utför 60 % av skogsägarna ungskogsvården själv medan motsvarande siffra är 65,2% för skogsägare i åldersklassen över 65 år. Det är dock värt att beakta avståndet mellan hemmet och skogsfastigheten då ett längre avstånd höjer tröskeln att utföra plantskogsvården själv.

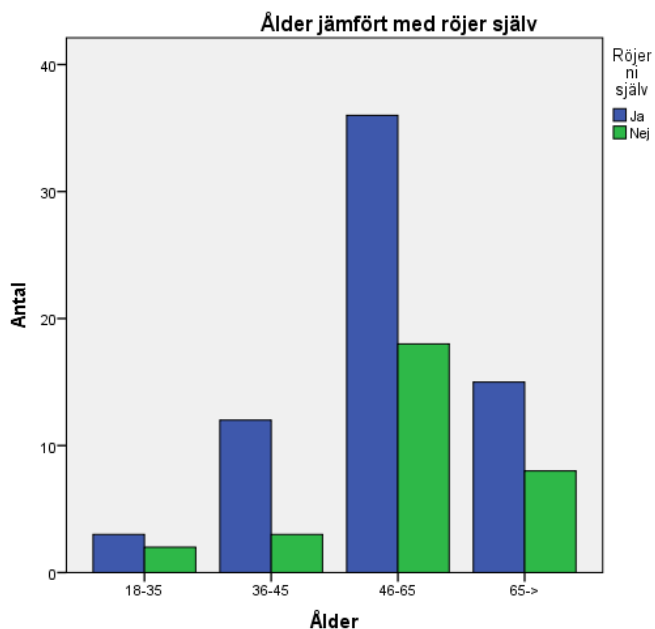

Diagram 6. Åldersfördelningen mellan självverksamma skogsägare.

Det som är intressant att betrakta är att 63 % av dem som deltog i undersökningen uppgav att de hade skött om sin skog enligt sin skogsbruksplan medan 37 % inte följde skogsbruksplanens rekommendationer (diagram 7).

Skogsbruksplanen finns för att skogsägaren skall kunna utnyttja den och ta väl hand om sin skogsegendom vilket är svårt att förstå när skogsbruksplanen fungerar som ett ypperligt verktyg för plantskogskötseln för skogsägarens skogsegendom.

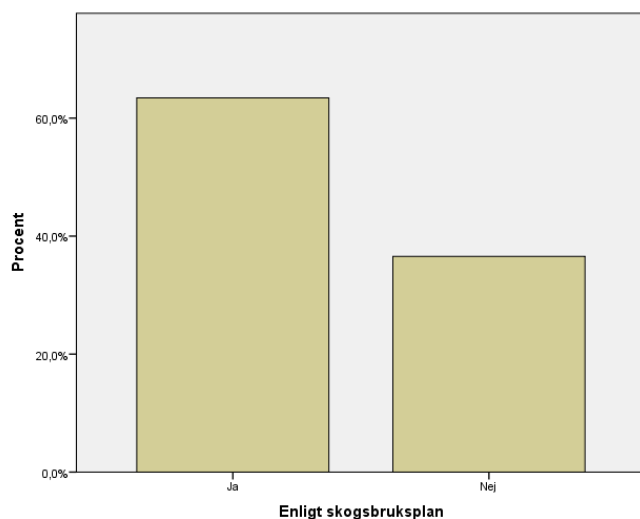

Diagram 7. Procentuell fördelning över skogsägarnas sätt att följa sin skogsbruksplan

Då skogsfastighetens storlek påverkar skogsägarens benägenhet att sköta om sina ungskogar själv så kan man konstatera att storleken på skogsfastigheten har ett samband med skogsägarens självverksamhet. Desto större skogsfastigheten är desto mindre gör skogsägaren själv. Då 73 % i klassen 4-30 hektar utför ungskogskötsel själv så är motsvarande siffra 30 % i klassen 61-100 hektar (diagram 8).

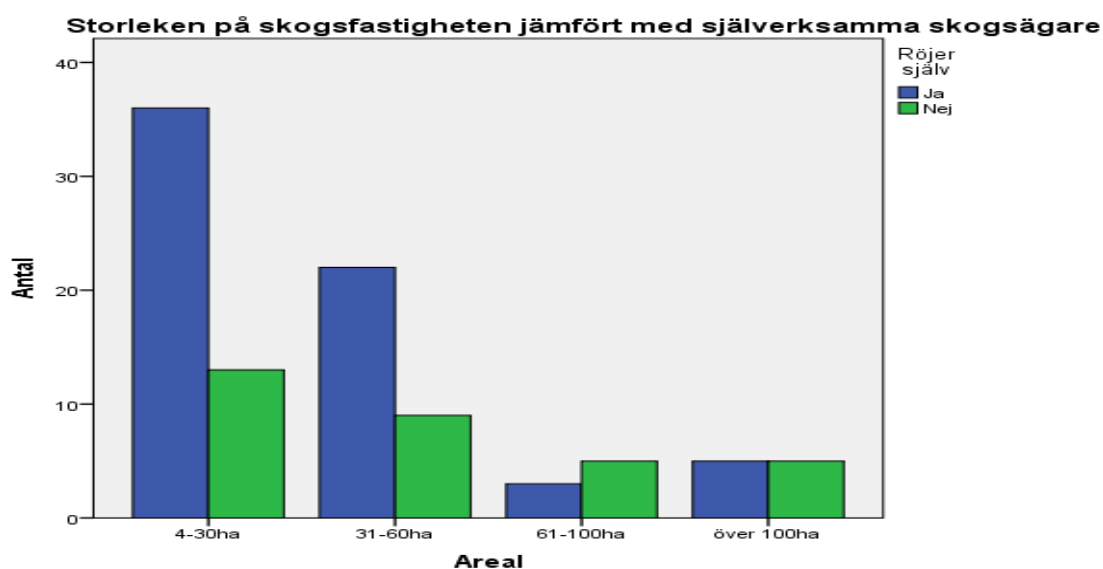

Diagram 8. Hur den enskilda skogsägarens självverksamhet står i jämförelse till skogsfastighetens storlek.

Man kan även anta att skogsfastighetens ägandeform och skogens huvudsakliga användning kan påverka i vilken grad skogsägaren sköter om sina plantskogar. I undersökningen har jag inte tagit i beaktande kön, utbildning eller på vilket sätt skogsägaren kommit över sin skogsfastighet.

6.3. Kunskap om plantskogskötsel

Med hjälp av enkäten sökte man de orsaker som kunde resultera i en försenad eller ogjord plantskogskötsel. Enligt undersökningar erbjuder en väl utförd plantskogskötsel den grundbeståndet behöver för sin framtida utveckling (Äijälä, 2010). Men varför väljer skogsägare då att missvårda sina skogstillgångar.

Av de skogsägare som besvarade enkätundersökningen ansåg 81 % att de har tillräcklig kunskap för att utföra plantskogskötseln själv medan 19 % ansåg sig inte ha tillräckliga kunskaper. Av dem som ansåg sig ha tillräckliga kunskaper så svarade 22 % att de inte utför plantskogskötseln själv vilket i sig inte är oväntat då olika skogsägare har olika förutsättningar att sköta sin skog. Det som överraskade var att 8 % uppgav sig inte ha tillräckliga kunskaper men utför ändå plantskogskötseln själv (diagram 9).

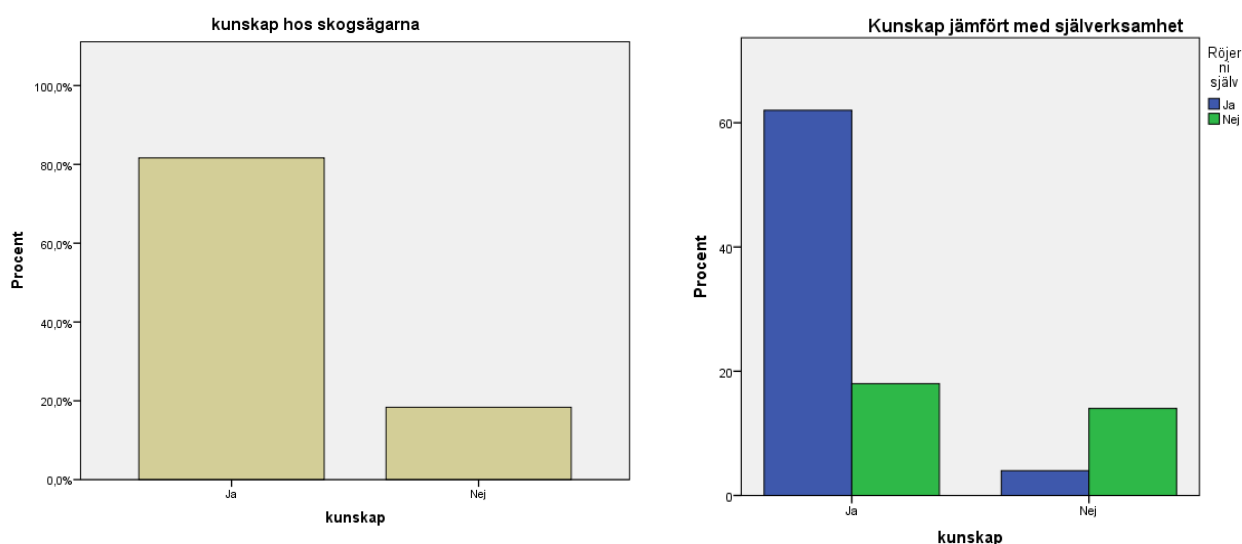

Diagram 9. Diagram över kunskap jämfört med självverksamma skogsägarna.

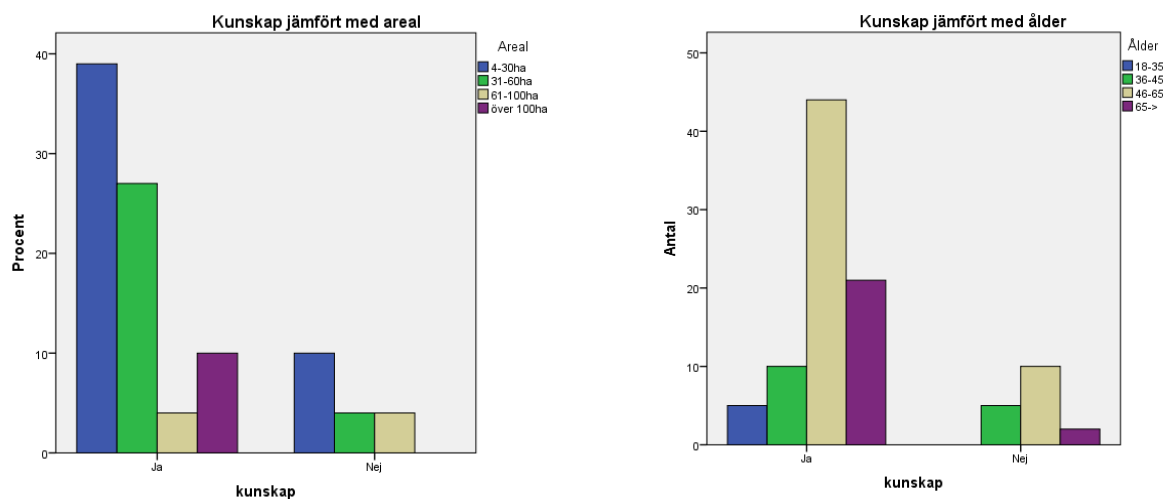

Diagram 10. Diagram över kunskap om plantskogskötsel jämfört med skogsägarens ålder och totala skogsareal.

De skogsägare som äger skogsfastigheter i storleken över 30 hektar har procentuellt sett bättre kunskap om plantskogskötsel än de som äger skogsfastigheter i den minsta klassen på 4-30ha. När man studerar diagrammen (diagram 10) så kan man konstatera att utgående från svaren så anser 50 % av skogsägarna i klassen 61-100ha att de inte har tillräckliga kunskaper om ungskogsvård vilket inte följer resultaten i de andra grupperna. Detta anser jag vara missvisande då man tar i beaktande det låga antalet skogsägare i klassen 61-100ha som deltog i undersökningen.

När man beaktar andra faktorer som påverkar kunskapsnivån kan man diskutera huruvida åldern på skogsägaren har betydelse eller är det faktorer som utbildning, uppväxt och intressen som påverkar den nivån av kunskap om plantskogskötsel som den enskilda skogsägaren innehar.

Som vi redan tidigare konstaterat så anser 81 % av de skogsägare som svarat på enkäten att de anser sig inte ha tillräcklig kunskap om plantskogskötsel. Denna del av skogsägarna har man försökt nå under hösten 2013 genom att ordna 4 stycken röjningskurser på södra skogsrevirets verksamhetsområde. Fastän enkätundersökningen gjordes efter att utbildningen hade gått av stapeln så var 38 % av skogsägarna intresserade av att delta i framtiden i utbildning som ger färdigheter att jobba med röjsåg.

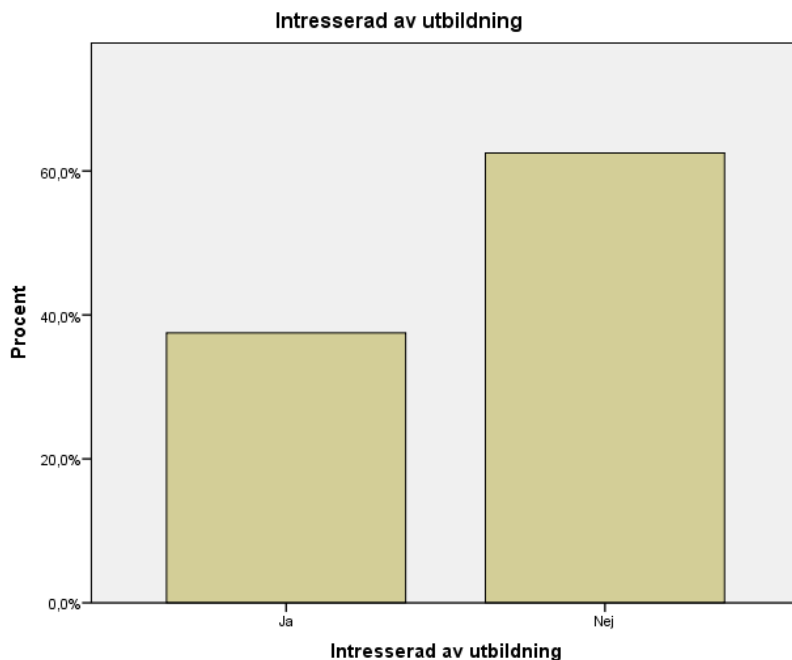

Diagram 11. Procentuell fördelning över skogsägare som är intresserade av utbildning som ger praktiska färdigheter i plantskogskötsel,

Enligt enkätundersökningen så är 38 % av skogsägarna intresserade av utbildning medan 62 % av dem inte är intresserade av utbildning som erbjuder kunskap att arbeta med röjsåg (diagram 11). Detta betyder att det finns ett klart intresse att lära sig sköta om sina plantskogar. Genom att erbjuda skogsägare utbildning kan man höja mängden självverksamma skogsägare och på så sätt höja nivån på plantskogskötseln.

Förutom detta så svarade skogsägare att de skulle vara intresserade av utbildning men har inte möjlighet att delta, dessutom så tyckte de att sådan utbildning inte erbjuds i tillräcklig mängd.

6.4. Övriga frågor

Skogsägarna ställdes även frågan om huruvida de ställde sig till energivedsgallring istället för den egentliga röjningen. Av dem som svarade på enkäten så ansåg 28 % en energivedsgallringen vara ett alternativ för den traditionella plantskogskötseln (diagram 12).

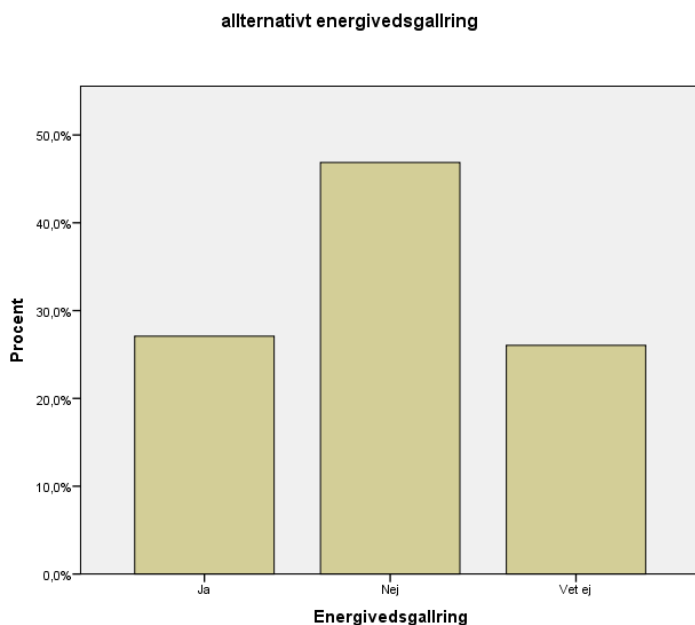

Diagram 12. Energivedsgallringen som ett alternativ.

Då 28 % av dem som svarade på enkäten kunde tänka sig att ersätta den egentliga plantskogskötseln med en energivedsgallring kan man fråga sig om de tagit i beaktande huruvida en uppskjuten skötsel försämrar kvaliteten på det framtida beståndet.

Skogsägarnas kommentarer:

- Energivedsgallring är det enda alternativet på egen gård.
- Energivedsgallringen är ekonomiskt mera lockande.
- Är fören traditionell förstagallring.
- Energivedsgallring ett alternativ om figuren är på lämpligt avstånd från väg.
- Energivedsgallringen ett alternativ om man varit lat och misskött sin skog.

Då 47 % av skogsägarna ansåg energivedsgallringen inte som ett tilltagsbart alternativ så hade 25 % av dem som svarade ingen åsikt om saken (diagram 14). Detta kan bero på att de inte är bekanta med begreppet energivedsgallring och den åtgärd samt kostnad som sker i skogen vid ett sådant ingrepp.

6.5. Öppna Frågor

Enkäten avslutades med en öppen fråga om de rekommendationer som finns för plantskogskötsel i dagens läge. Majoriteten av skogsägarna var nöjda med dem och tyckte det var bra att det finns klara rekommendationer för plantskogskötsel.

I svaren kom det fram att rekommendationerna finns för att underlätta skogsägarens arbete och för att ge klara direktiv om hur plantskogarna skall skötas. Dock så kom det även fram att en del av skogsägarna vet om att dessa rekommendationer finns till deras förfogande men trots detta så väljer de att ignorerar dem.

Skogsägarnas kommentarer:

- KEMERA uppmuntrar till dålig ungskogskötsel och skulle kunna ta slut.
- Gran favoriseras för mycket, kan bli problem med rotröta.
- Rekommendationer är rekommendationer. Ersättning bör fås för plantskogskötsel på kort och lång sikt.
- De är bra och ungskogsvården borde satsas mera på. Reviret skulle kunna mera effektivt marknadsföra eller t.o.m. erbjuda röjningstjänster till skogsägare.
- Plantering efter kalhyggen borde ses bättre efter, sanktioner vid försummelse. Röjning via reviret för dyrt.
- Skogsägarna borde uppmuntras och belönas då de sköter sina ungskogar. Information och utbildning är viktigt.

7. Diskussion

För att vi kan höja nivån på ungskovsvård i Finland är det viktigt att de skogsägare som försummar plantskogskötsel nås genom de kanaler som finns till förfogande. För att detta skall lyckas så kommer den enskilda skogsägarens ansvarskänsla att vara av hög betydelse speciellt då den nya skogslagen kommit i kraft vilken ger ett större ansvar för skogsägarna.

Genom att informera skogsägarna om röjningens betydelse för utvecklingen av det framtida beståndet och skillnaden i avkastningen mellan skötta och oskötta plantbeståndet så kan man uppmuntra skogsägarna till att sköta om sina plantskogar.

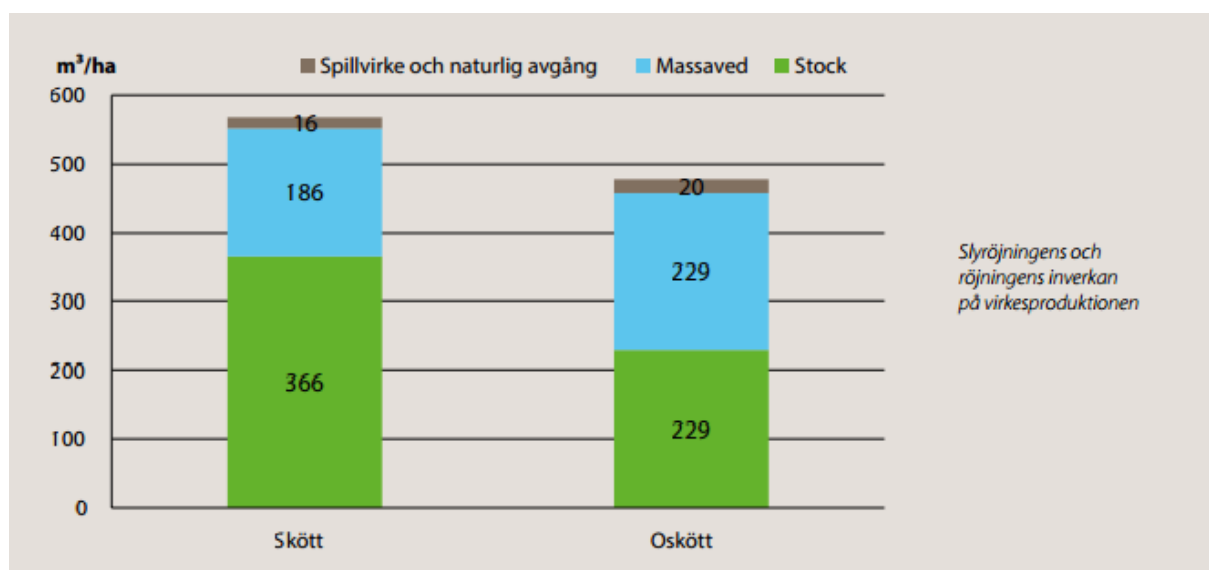

Diagram 13. Slyröjningens och röjningens inverkan på virkesproduktionen (Äijälä, 2010).

I diagram 13 ser vi hur ett plantbestånd där röjningarna är gjorda enligt principerna i Råd i god skogsvård har klarat sig i jämförelse med ett bestånd som försumrats. Skillnaderna i virkesuttaget är betydligt då plantskogsvården gjorts vid rätt tidpunkt. Då beståndets virkesproduktion inverkar på beståndets värde kan man se en tydlig ekonomisk skillnad mellan ett skött och oskött bestånd. Drivningskostnaderna i ett oskött bestånd blir även högre och drar ner på beståndets avkastning (Äijälä, 2010).

Det som är ett faktum är att de allra flesta skogsägare tycker att plantskogskötseln är alltför dyr och många skogsägare anser att ersättning borde fås för arbetet. Stadstödet som kan lyftas för plantskogskötsel har under åren förvrängt skogsägarnas attityd gentemot plantskogskötseln och allt flera skogsägare har valt att försummar ungskogsvården i hopp om stöd i framtiden. Då kemera stödet för röjning i Södra Finland är 193 euro per hektar om avlönad arbetskraft används kan man fråga sig om det är värt att skjuta upp plantskogsvården i hopp om ett stöd på 193 euro då en väl röjd skog kan i bästa fall producera över 100 kubikmeter mera stock än ett bestånd där ingen slyröjning är gjord och den egentliga röjningen blivit försenad.

För att höja nivån på plantskogsvård i Finland är det viktigt att utbildning erbjuds till skogsägarna med samma som man allt effektivare upplyser skogsägare om plantskogsvården och dess betydelse för beståndets kommande utveckling.

8. Källförteckning

Aarnio, J. Härkönen, S (2007). *Hirvestä hyötyjä ja kustannuksia*. Metsätieteen aikakauskirja 2/2007

Falk, S. Söderström, V(1993). *Skogsvårdens grunder*. Borås: Centraltryckeriet AB

Finnbäck, T (2012). *Röjningskampanj. Skogsreviret våren 2012*. ISSN 1796-377X

Harstela, P. (2004). *Kustannustehokas metsänhoito*. Keuruu: Gravita KY

Hynönen, T. Hämäläinen, T. Koistinen, A. Ruotsalainen, M, Valkonen, S. (2006) *Råd i god skogsvård*. Helsingfors: Metsäkustannus Oy

Hynynen, J. Valkonen, S. Rantala, R. (2005). *Tuottava Metsänkasvatus*. Hämeenlinna: Metsäkustannus Oy

Hänninen, H. Karppinen, H. Leppänen, J (2011). *Suomalainen metsänomistaja 2010*.

<http://www.metla.fi/julkaisut/workingpapers/2011/mwp208.htm> (Hämtad 11.02.2014)

Kemera opas (9.11.2009). *Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio ja metsäkeskus Pirkanmaa 2002-2008*

Koistinen, A(2007). *Skogsbrukets handbok: Stöd för vård av ungskog*. Tavastehus: Metsäkustannus Oy

Kuru, K. (2007). *Skogsbrukets handbok: Plantskogskötsel*. Tavastehus: metsäkustannus Oy

Kärkkäinen, M (2006). *Tidig röjning sällan för tidig*. Skogsbruket 4-2009. Helsingfors: Förening för skogskultur rf

Manner, A (2005). *Tidig röjning = fetare börs*. Skogsbruket 10-2005. Helsingfors: Förening för skogskultur rf

Mattson-Turku, G (2007). *Nu finns det utskrivet att certifikatet är i fara- röjningsarealerna måste öka*. Skogsbruket 11-2007. Helsingfors: Föreningen för skogskultur rf.

Niemistö, P(2008). *Koivun kasvatus ja käyttö: koivikon kasvatus*. Metsäkustannus Oy

Pesonen, A. Korhonen, K. Tuominen, S. Maltamo, M. Lukkarinen, E (2007). *Taimikonhoitotarpeen arviointi valtakunnan metsien inventoinnin metsävarakartan pohjalta*. Metsätieteen aikakauskirja 2/2007: 77-86.

PEFC (2014). <http://www.pefc.fi/pages/se/pefc-i-ett-noetskal/pefc-i-finland.php>
(Hämtad 11.02.2014)

PEFC (2014). <http://www.pefc.fi/pages/se/pefc-i-ett-noetskal/pefc-i-ett-noetskal.php>
(Hämtad 11.02.2014)

PEFC (2014). <http://www.pefc.fi/pages/se/sparbarhetscertifiering/nyttan-foer-foeretaq.php>
(Hämtad 11.02.2014)

PEFC (2014). <http://www.pefc.fi/pages/se/skoqscertifiering/varfoer-certifierar-vi-skoqar.php>
(Hämtad 11.02.2014)

PEFC (2014). <http://www.pefc.fi/pages/se/skoqscertifiering/gruppcertifiering>.
(Hämtad 11.02.2014)

PEFC (2014).
http://www.pefc.fi/media/Standardit%202008_09/Ruotsi/PEFC%20FI%201002_2009%20Kriterier%20foer%20gruppcertifiering.pdfphp. (Hämtad 11.02.2014)

Riikilä, M. Mykkänen, R (2008). *Raivaamaan*. Metsäkustannus Oy. ISBN 978-952-5694-73-4

Riikilä, M (2010) *Taimikonhoito*. Helsingfors metsäkustannus Oy.

Skogsreflexen (2013). http://www.metsavastaa.net/kemera-stod-1_copy2
(Hämtad 11.02.2014)

Vanhatalo, K (2014). Äijälä, O., Koistinen, A., Sved, J., Vanhatalo, K. & Väisänen, P. (red.) 2014. Råd i god skogsvård – SKOGSVÅRD. Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio.

Valkonen, S (1997). Kannattava puuntuotanto: Taimikonhoito. Metsäntutkimuslaitos ja Tapio: Gummerus kirjanpaino Oy, Jyväskylä

Äijälä, O (2010). Äijälä, O., Kuusinen, M. & Koistinen, A. (red.) 2010. Råd i god skogsvård för uttag och produktion av energived. Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio.

Bilaga 1.

skogsvårdsföreningen · metsänhoitoyhdistys
SÖDRA SKOGSREVIRET · ETELÄINEN METSÄREVIIRI

Bästa skogsägare!

Under hösten 2013 har Södra Skogsreviret r.f. beslutat att genomföra ett plantskogskötselprojekt med målet att få skogsägare att fästa större uppmärksamhet vid ungskogsvård samt att öka värdet på sin skogsegendom.

Genom att ni besvarar i denna enkätundersökning så kommer vi att kunna kartlägga och sammanställa skogsägarnas åsikter om ungskogsvården och dess betydelse.

Var vänlig och besvara följande frågor enligt egen uppfattning.

Svaren returneras i bifogade färdigt betalda svarskuvert senast den 10.1.2014.

Alla svar behandlas konfidentiellt och alla som svarat förblir anonyma.

Med Vänlig Hälsning

Frågeblankett

Ringa in ditt svarsalternativ

1. Skogsägare

- a. Ensam ägare
- b. Ägs tillsammans med make/maka/sambo
- c. Flera ägare

2. ålder

- a. 18-35
- b. 36-45
- c. 46-65
- d. 65 ->

3. Skogens huvudsakliga användning?

- a. Huvudsaklig inkomstkälla
- b. biinkomstkälla
- c. rekreation
- d. Övrig, vad:

4. skogsareal?

- a. 4-30 ha
- b. 31-60 ha
- c. 61-100 ha
- d. 100 ha ->

5. Vilken är andelen ungskog?

- a. 1-10 ha
- b. 10-20 ha
- c. 20-30 ha
- d. 30 ha ->

6. När har ni senast utfört ungskogskötsel på er skogsegendom?

- a. 2013 b. 2012 c. 2011 d. 2010

e. Annan tidpunkt: _____

7. Har ni utfört ungskogskötseln i tid enligt er skogsbruksplan?

- a. Ja
b. Nej

8. Utför in röjningsarbetet själv?

- a. Ja
b. Nej

9. Anställer ni utomstående skogsarbetare för att utföra röjningsarbetet?

- a. Ja
b. Nej

10. Har ni tillräckliga kunskaper för att arbeta med röjsåg?

- a. Ja
b. Nej

11. Skulle ni vara intresserade av att delta i sådan utbildning som skulle ge färdigheter för arbete med röjsåg?

- a. Ja
b. Nej

12. Har ni tillräckliga resurser för att utföra ungskogsvården?

- a. Ja
b. Nej

13. Är det ett alternativ för er att skjuta upp ungskogsvården för att vid ett senare skede utföra en energivedsgallring?

- a. Ja b. Nej c. Vet ej

c. Kommentar: _____

14. Vad anser ni om dagens rekommendationer för ungskogsvård?

Tack För att ni tog er tid för att fylla i frågeformuläret. Om ni vill ha mera information om ungskogsvård och de skogsvårdstjänster Södra Skogsreviret erbjuder så tag kontakt via bifogade kontaktuppgifter.

Mannerheimgatan 9-11 A,

Telefon. 019 580 993

06100 Borgå

www.mhy.fi